angbatasngdiyos.org

Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo

Ang pahinang ito ay bahagi ng isang serye na nagsusuri sa mga kautusan ng Diyos na maaari lamang sundin noong ang Templo ay naroroon sa Jerusalem.

- Apendise 8a: Ang mga Kautusan ng Diyos na Nangangailangan ng Templo
- Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8c: Ang mga Pista sa Biblia — Bakit Wala ni Isa ang Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo
- Apendise 8e: Mga Ikapu at mga Unang Bunga — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay ang Paskuwa
- Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo (Ang pahinang ito).
- Apendise 8i: Ang Krus at ang Templo

Isa sa pinakamalalaking hindi pagkakaunawaan sa makabagong relihiyon ay ang paniniwalang tinatanggap ng Diyos ang bahagyang pagsunod o simbolikong pagsunod bilang kapalit ng mga kautusang Kanyang ibinigay. Ngunit ang Kautusan ng Diyos ay tiyak at eksakto. Ang bawat salita, bawat detalye, at bawat hangganang ipinahayag sa pamamagitan ng Kanyang mga propeta at ng Mesiyas ay may ganap na bigat ng Kanyang kapangyarihan. Walang maaaring idagdag. Walang maaaring bawasan (Deuteronomio 4:2; Deuteronomio 12:32). Sa sandaling magpasya ang isang tao

na ang anumang bahagi ng Kautusan ng Diyos ay maaaring baguhin, palambutin, palitan, o muling likhain, hindi na siya sumusunod sa Diyos—siya ay sumusunod na sa kanyang sarili.

Ang pagiging eksakto ng Diyos at ang likas na katangian ng tunay na pagsunod

Hindi kailanman nagbigay ang Diyos ng malabong mga kautusan. Nagbigay Siya ng mga kautusang tiyak at malinaw. Nang iutos Niya ang mga handog, itinakda Niya ang mga detalye tungkol sa mga hayop, sa mga pari, sa dambana, sa apoy, sa lugar, at sa takdang panahon. Nang iutos Niya ang mga pista, tinukoy Niya ang mga araw, ang mga handog, ang mga kinakailangan sa kalinisan, at ang lugar ng pagsamba. Nang iutos Niya ang mga panata, itinakda Niya kung paano nagsisimula ang mga ito, paano ipinagpapatuloy, at paano dapat magwakas. Nang iutos Niya ang mga ikapu at mga unang bunga, tinukoy Niya kung ano ang dadalhin, kung saan ito dadalhin, at kung sino ang tatanggap nito. Walang anumang iniwan sa malikhaing imahinasyon ng tao o sa pansariling interpretasyon.

Ang pagiging eksaktong ito ay hindi aksidente. Ipinapakita nito ang likas na katangian ng Diyos na nagbigay ng Kautusan. Ang Diyos ay hindi pabaya, hindi malabo, at hindi bukas sa improvisasyon. Inaasahan Niya ang pagsunod sa Kanyang iniutos—hindi sa nais ng tao na sana'y iniutos Niya.

Dahil dito, kapag ang isang tao ay sumusunod lamang sa bahagi ng isang kautusan—o pinapalitan ang kinakailangang mga gawa ng mga simbolikong kilos—hindi na siya sumusunod sa Diyos. Siya ay sumusunod sa isang bersiyon ng utos na siya mismo ang lumikha.

Ang bahagyang pagsunod ay pagsuway

Ang bahagyang pagsunod ay ang pagtatangkang sundin ang mga "madali" o "maginhawang" bahagi ng isang utos habang itinatapon ang mga bahaging mahirap, may kapalit, o mahigpit. Ngunit ang Kautusan ay hindi dumarating na putol-putol. Ang pumili lamang ng susundin ay ang pagtanggi sa kapangyarihan ng Diyos sa mga bahaging binabalewala.

Paulit-ulit na binalaan ng Diyos ang Israel na ang pagtanggi kahit sa isang detalye ng Kanyang mga kautusan ay paghihimagsik (Deuteronomio 27:26; Jeremias 11:3-4). Pinagtibay ni Jesus ang parehong katotohanan nang sabihin Niya na ang sinumang magpawalang-halaga kahit sa pinakamaliit na utos ay tatawaging pinakamaliit sa kaharian ng langit (Mateo 5:17-19). Hindi kailanman nagbigay ang Mesiyas ng pahintulot na balewalain ang mahihirap na bahagi habang sinusunod ang iba.

Mahalagang maunawaan ng lahat na ang mga kautusang nakadepende sa Templo ay hindi kailanman inalis. Inalis ng Diyos ang Templo, hindi ang Kautusan. Kapag ang Kautusan ay hindi

maisasagawa nang buo, ang bahagyang pagsunod ay hindi opsiyon. Ang sumasamba ay dapat igalang ang Kautusan sa pamamagitan ng pagtangging baguhin ito.

Ang simbolikong pagsunod ay pagsambang gawa ng tao

Mas mapanganib pa ang simbolikong pagsunod. Ito ay nangyayari kapag sinisikap ng isang tao na palitan ang isang utos na pisikal na hindi na maisagawa ng isang simbolikong kilos na idinisenyo upang “igalang” ang orihinal na kautusan. Ngunit hindi pinahintulutan ng Diyos ang mga simbolikong kapalit. Hindi Niya pinahintulutan ang Israel na palitan ang mga handog ng mga panalangin o ang mga pista ng mga pagmumuni-muni noong ang Templo ay nakatayo pa. Hindi Niya pinahintulutan ang mga simbolikong panata ng Nazareo. Hindi Niya pinahintulutan ang mga simbolikong ikapu. Hindi Niya kailanman sinabi na ang mga panlabas na ritwal ay maaaring palitan ng mga pinasimpleng bersiyon na maaaring gawin ng tao saanman.

Ang paglikha ng simbolikong pagsunod ay ang pagpapanggap na ang pisikal na imposibilidad ng pagsunod ay ikinagulat ng Diyos—na para bang kailangan Niya ang tulong ng tao upang “tularan” ang Kanyang mismong inalis. Ngunit ito ay isang paglapastangan sa Diyos. Itinuturing nito ang Kanyang mga kautusan bilang nababago, ang Kanyang pagiging eksakto bilang mapag-uusapan, at ang Kanyang kalooban bilang isang bagay na dapat tulungan ng malikhaing gawa ng tao.

Ang simbolikong pagsunod ay pagsuway sapagkat pinapalitan nito ang utos na sinabi ng Diyos ng isang bagay na hindi Niya sinabi.

Kapag naging imposible ang pagsunod, ang hinihingi ng Diyos ay pagpipigil, hindi kapalit

Nang alisin ng Diyos ang Templo, ang dambana, at ang paglilingkod ng mga Levita, gumawa Siya ng isang malinaw na pahayag: may mga kautusang hindi na maaaring isagawa. Ngunit hindi Siya nagbigay ng pahintulot para sa anumang kapalit.

Ang tamang tugon sa isang kautusang hindi na maisagawa nang pisikal ay simple:

Magpigil sa pagsunod hanggang sa ibalik ng Diyos ang paraan ng pagsunod.

Ito ay hindi pagsuway. Ito ay pagsunod sa mga hangganang itinakda mismo ng Diyos. Ito ay pagkatakot sa Panginoon na ipinapahayag sa pamamagitan ng pagpapakumbaba at pagpipigil.

Ang pag-imbento ng simbolikong bersiyon ng Kautusan ay hindi pagpapakumbaba—ito ay paghihimagsik na nagbihis bilang debosyon.

Ang panganib ng mga “kayang gawin” na bersiyon

Madalas sinusubukan ng makabagong relihiyon na lumikha ng mga “kayang gawin” na bersiyon ng mga kautusang ginawang imposible ng Diyos:

- Isang serbisyong komunyon na inimbento upang palitan ang handog ng Paskuwa
- Isang 10 porsiyentong donasyong pinansiyal na pumapalit sa ikapung itinakda ng Diyos
- Mga “pagsasanay” sa pista na pumapalit sa mga iniutos na handog sa Jerusalem
- Mga simbolikong gawain ng Nazareo na pumapalit sa tunay na panata
- Mga ritwal na “aral sa kalinisan” na pumapalit sa sistemang biblikal ng kalinisan

Ang bawat isa sa mga gawaing ito ay sumusunod sa iisang padron:

1. Nagbigay ang Diyos ng isang tiyak na utos.
2. Inalis ng Diyos ang Templo, kaya’t naging imposible ang pagsunod.
3. Lumikha ang tao ng binagong bersiyon na kaya niyang gawin.
4. Tinawag nila itong pagsunod.

Ngunit hindi tinatanggap ng Diyos ang mga kapalit ng Kanyang mga kautusan. Tinatanggap lamang Niya ang pagsunod na Siya mismo ang nagtakda.

Ang paglikha ng kapalit ay nagpapahiwatig na nagkamali ang Diyos—na inaasahan Niya ang patuloy na pagsunod ngunit nabigong panatilihin ang paraan ng pagsunod. Itinuturing nito ang talino ng tao bilang solusyon sa isang “suliraning” diumano’y nakaligtaan ng Diyos. Isa itong pag-insulto sa karunungan ng Diyos.

Ang pagsunod ngayon: paggalang sa Kautusan nang hindi ito binabago

Ang tamang tindig sa kasalukuyan ay ang parehong tindig na hinihingi sa buong Kasulatan: sundin ang lahat ng ginawang posible ng Diyos, at tumangging baguhin ang mga hindi Niya ginawang posible.

- Sinusunod natin ang mga kautusang hindi nakadepende sa Templo.
- Iginagalang natin ang mga kautusang nakadepende sa Templo sa pamamagitan ng pagtangging baguhin ang mga ito.
- Tinatanggihan natin ang bahagyang pagsunod.
- Tinatanggihan natin ang simbolikong pagsunod.
- Natatakot tayo sa Diyos sapat upang sundin lamang ang Kanyang iniutos, sa paraang Kanyang iniutos.

Ito ang tunay na pananampalataya. Ito ang tunay na pagsunod. Ang lahat ng iba pa ay relihiyong gawa ng tao.

Ang pusong nanginginig sa Kanyang Salita

Kinalulugdan ng Diyos ang sumasambang nanginginig sa Kanyang Salita (Isaias 66:2)—hindi ang sumasambang binabago ang Kanyang Salita upang ito'y maging maginhawa o posible. Ang mapagpakumbabang tao ay tumatangging lumikha ng mga bagong kautusan bilang kapalit ng mga pansamantalang inilagay ng Diyos na lampas sa abot. Nauunawaan niya na ang pagsunod ay dapat laging tumugma sa utos na tunay na sinabi ng Diyos.

Ang Kautusan ng Diyos ay nananatiling sakdal. Walang inalis. Ngunit hindi lahat ng utos ay maaaring sundin sa kasalukuyan. Ang tapat na tugon ay ang pagtanggi sa bahagyang pagsunod, ang pagtanggi sa simbolikong pagsunod, at ang paggalang sa Kautusan eksakto gaya ng ibinigay ng Diyos.